

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0049/2013

27.2.2013

MIETINTÖ

monivuotisen rahoituskehysten laatimisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisen maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitusta varten vuosina 2014–2020 (yhdestoista Euroopan kehitysrahasto)
(2012/2222(INI))

Kehitysyhteistyövaliokunta

Esittelijä: Patrice Tirolien

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	13
BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	21
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	24
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	30

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

monivuotisen rahoituskehityksen laatimisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisien maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitusta varten vuosina 2014–2020 (yhdestoista Euroopan kehitysrahasto) (2012/2222(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon yhtäältä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden (AKT-maat) ja toisaalta EY:n ja sen jäsenvaltioiden välillä 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun Cotonoun sopimuksen¹,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) neljännen osan ja eräiden merentakaisien maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan unioniin (aikaisemmin Euroopan yhteisöön) 27. marraskuuta 2001 tehdyn päätöksen²,
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston päätökseksi merentakaisien maiden ja alueiden assosiaatiosta Euroopan unioniin ("päätös merentakaisien alueiden assosiaatiosta") (COM(2012)0362), joka hyväksyttiin komissiossa 16. heinäkuuta 2012 ja josta käydään parhaillaan neuvotteluja neuvostossa,
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Monivuotisen rahoituskehityksen laatiminen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisien maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitusta varten vuosina 2014–2020 (yhdestoista Euroopan kehitysrahasto)" (COM(2011)0837),
- ottaa huomioon 13. lokakuuta 2011 annetun komission tiedonannon "EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan vaikutuksen lisääminen: muutossuunnitelma" (COM(2011)0637),
- ottaa huomioon 21. kesäkuuta 2001 annetun komission tiedonannon "Toimintaohjelma sukupuolten tasa-arvon huomioon ottamiseksi EY:n kehitysyhteistyössä" (COM(2001)0295),
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon "Demokratian ja kestävän kehityksen juuret: EU:n suhtautuminen kansalaisyhteiskuntaan ulkosuhteissa" (COM(2012)0492),
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon "Eurooppa 2020 -strategiaa tukeva talousarvio" (COM(2011)0500),

¹ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3. Sopimusta tarkistettiin Luxemburgissa 25. kesäkuuta 2005 (EUVL L 287, 28.10.2005, s. 4) ja Ouagadougoussa 22. kesäkuuta 2010 (EUVL L 287, 4.11.2010, s.3).

² EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2007/249/EY (EUVL L 109, 26.4.2007, s. 33).

- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2005 allekirjoitetun kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen sekä eurooppalaisen kehityksen etenemissuunnitelman ja sen mukaiset suuntaviivat,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2007 hyväksytyyn humanitaarista apua koskevan eurooppalaisen konsensuksen,
 - ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2012 ja 15. lokakuuta 2012 annetut neuvoston päätelmät,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin 23. joulukuuta 2010 ratifioiman vammaisten henkilöiden oikeuksista tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen 32 artiklan,
 - ottaa huomioon AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselman vammaisten osallisuudesta kehitysmaissa (ACP-EU/100.954/11),
 - ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä koskevan Euroopan unionin toimintasuunnitelman (2010–2015),
 - ottaa huomioon EU:n suuntaviivat naisiin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin kohdistuvien syrjäntämuotojen torjunnasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A7-0049/2013),
- A. ottaa huomioon, että 10. EKR:ää koskevan sisäisen sopimuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2013; ottaa huomioon, että komissio esittää tiedonannossaan COM(2011)0837 ehdotuksen sisäiseksi sopimukseksi, jonka on määrä korvata kyseinen sopimus tammikuun 1. päivästä 2014 lähtien;
- B. ottaa huomioon, että tästä vuosi 2014–2020 koskevasta ehdotuksesta neuvotellaan parhaillaan neuvostossa parlamentin osallistumatta neuvotteluihin mutta mikään ei kuitenkaan estä laatimasta valiokunta-aloitteista mietintöä 11. EKR:stä sen komission tiedonannon perusteella, joka sisältää neuvostossa neuvoteltavan ehdotuksen sisäiseksi sopimukseksi;
- C. ottaa huomioon, että komissio ei suunnittele EKR:n sisällyttämistä EU:n talousarvioon vuonna 2014 vaan vasta vuodesta 2021, mikä on erittäin valitettavaa; katsoo kuitenkin, että on tarpeen aloittaa tämän toimenpiteen valmistelu jo nyt, jotta se ei vähennä AKT–EU-kumppanuuteen ja yleensä kehitysapuun osoitettavia määrärahoja;
- D. katsoo, että 11. EKR:lle on myönnettävä riittävästi varoja, jotta EU voi noudattaa kehitysyhteistyön alalla tekemiään kansainvälisiä sitoumuksia ja osoittaa 0,7 prosenttia BKT:stään kehitysapuun osallistuen siten vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen;

- E. toteaa, että vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista koskevista kertomuksista ilmenee, että edistyminen on epätasaista ja että erityisesti niitä vuosituhannen kehitystavoitteita, jotka koskevat äitien ja lasten terveyttä, ei saavuteta useimmissa AKT-valtioissa vuoteen 2015 mennessä;
- F. katsoo, että vuosien 2014–2020 rahoitusta koskevat ehdotukset, joista keskustellaan parhaillaan neuvostossa, ovat huolestuttavia EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tulevaisuuden kannalta mutta myös merentakaisien maiden ja alueiden ja EU:n välisen yhteyden kannalta;
- G. ottaa huomioon, että vaikka kehittämisen varaa on vielä runsaasti, EU:n apu on jatkuvasti tuloksellisempaa ja että kolme neljäsosaa Euroopan kansalaisista tukee yhteisön toimia kansainvälisen solidaarisuuden hyväksi;
- H. katsoo, että innovoiva rahoitus on välttämätöntä virallisen kehitysavun lisäämiseksi ja että talous- ja rahoitusmaailman osallistumisen rahoitukseen on oltava oikeudenmukaisempaa;
- I. katsoo, että lahjoittajat eivät saisi enää kehottaa kumppanimaita soveltamaan omavastuullisuuden periaatetta, jos ne samaan aikaan kieltäytyvät myöntämästä niille tarvittavia varoja niiden instituutioiden ja julkisten palvelujen tehostamiseksi;
- J. katsoo, että kehitysmaiden on kiireesti luotava verotusjärjestelmät, joissa otetaan huomioon niiden kansalaisten veronmaksukyky;
- K. katsoo, että muutossuunnitelmaa koskevassa tiedonannossaan komissio haluaa soveltaa eriyttämisen periaatetta EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan – johon 11. EKR kuuluu – varojen myöntämiseen ja ottaa käyttöön temaattisen keskittämisen periaatteen sekä tukien ja lainojen yhdistelmän ja yksityissektorin tukemisen;
- L. katsoo, että kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa ja Cotonoun sopimuksessa tunnustetaan kansalaisjärjestöjen ja paikallis- ja alueviranomaisten keskeinen rooli köyhyyden torjunnassa ja hyvän hallinnon edistämisessä;
- M. katsoo, että ehdotuksessa päätökseksi merentakaisien alueiden assosiaatiosta tunnustetaan merentakaisien maiden ja alueiden erityisasema, sillä niiden ongelmat ovat erilaisia kuin AKT-maiden, ja ettei merentakaisia maita ja alueita näin ollen pidä enää sisällyttää EKR:n alaisuuteen vaan EU:n talousarvioon sisältyvän tilapäisen rahoitusvälineen kehikseen;
- N. ottaa huomioon, että Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetussa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisessä kumppanuussopimuksessa 2000/483/EY määrätään, että naisten asema ja sukupuolinäkökulma on otettava järjestelmällisesti huomioon kaikilla politiikan, talouden ja yhteiskunnan osa-aloilla;
- O. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toimintasuunnitelmassa naisten osallistumista ja sukupuolten tasa-arvoa koskevaa näkökulmaa pidetään tärkeänä kumppanimaiden kehittämiseksi sekä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi ja että "muutosohjelmassa" EU:n ensisijaisena tavoitteena on naisten ja miesten välinen tasa-arvo;

EKR:n tavoitteet

1. muistuttaa, että niin EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan (SEUT-sopimuksen 208 artikla) kuin Cotonoun sopimuksen ja kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen päätavoitteina on köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen; vaatii näin ollen, että vähintään 90 prosentin 11. EKR:stä myönnettyistä rahoista on täytettävä OECD:n kehitysapukomitean asettamat virallisen kehitysavun kriteerit;
2. arvioi, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi on kaksinkertaistettava vähiten edistyneiden vuosituhannen kehitystavoitteiden hyväksi toteutettavat toimet ja erityisesti ne toimet, jotka koskevat perussosiaalialoja ja sukupuolten tasa-arvoa, kuten Cotonoun sopimuksen 22, 25 ja 31 artiklassa määrätään; vahvistaa tukensa vuosituhannen kehitystavoitteita koskeville aloitteelle ja sopimuksille ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita yhteisymmärryksessä AKT-maiden kanssa varaamaan 20 prosentin osuuden 11. EKR:stä perussosiaalipalveluihin, erityisesti terveydenhuoltoon ja peruskoulutukseen, jotta varmistetaan vuosituhannen kehitystavoitteiden 2, 3, 4, 5 ja 6 sekä muiden kansainvälisellä tasolla asetettujen kehitysyhteistyötä koskevien velvoitteiden toteutuminen; kehottaa tältä osin soveltamaan sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä koskevassa EU:n toimintasuunnitelmassa vahvistettuja naisten ja miesten tasa-arvoon perustuvia tulosindikaattoreita 11. EKR:ään ja sen ohjelmasuunnitteluun sen takaamiseksi, että toteutetaan täsmällisiä toimia ja edistetään sukupuolinäkökulmaa kaikissa ohjelmissa asianmukaisesti ja valvotusti;
3. kehottaa komissiota ja kumppanivaltioita asettamaan terveydenhoitojärjestelmien lujittamiseen tarkoitetun tuen etusijalle, jotta taataan äitien olennaisten terveydenhoitopalvelujen, lisääntymisterveydenhoitopalvelujen ja lasten perusterveydenhoitopalvelujen saatavuus, ja keskittymään siinä kaikkein köyhimpiin ihmisiin ja HIV:n/aidsin torjuntaan; muistuttaa, että nämä tavoitteet ovat vuosituhannen kehitystavoitteita, joiden kohdalla saavutettu edistys on ollut vähäistä monissa AKT-maissa;
4. katsoo, että edellä mainitun tavoitteen saavuttamiseksi on olennaista osallistaa kaikkein haavoittuvimmat ryhmät yhteiskuntaan, kuten naiset, lapset ja vammaiset, kaikissa köyhyyden poistamiseen tähtäävissä hankkeissa niin ohjelmasuunnittelu-, täytäntöönpano- kuin arviointivaiheessakin;
5. suhtautuu myönteisesti komission pyrkimykseen tarkastella strategisemmin ja koordinoitummin sosiaaliturvaa koskevia kysymyksiä kehitysmaissa ja kehottaa kehittämään yhteistyössä AKT-maiden kanssa yhdennettyä sosiaaliturvapolitiikkaa, jossa otetaan huomioon myös perusmekanismeille myönnettävä tuki, kuten perussosiaaliturvan luominen 11. EKR:n kehyksessä;

Merentakaisten maiden ja alueiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edistäminen

6. muistuttaa, että EKR:stä rahoitetaan AKT–EU-kumppanuuden lisäksi myös EU:n ja merentakaisten maiden ja alueiden assosiaatiota, joka kattaa 26 merentakaista maata ja aluetta;
7. suhtautuu myönteisesti siihen, että ehdotuksessa päätökseksi merentakaisten alueiden assosiaatiosta tunnustetaan tarve ottaa merentakaisten maiden ja alueiden kanssa käyttöön uusi kestävä kumppanuus, joka perustuu neljään uuteen tavoitteeseen:
 - merentakaisten maiden ja alueiden kilpailukyvyn lisääminen
 - niiden mukautumiskyvyn vahvistaminen
 - niiden haavoittuvuuden vähentäminen
 - niiden yhteistyön edistäminen muiden kumppaneiden kanssa;
8. pitää valitettavana, ettei ole otettu käyttöön erityisesti merentakaisia maita ja alueita koskevaa rahoitusvälinettä, joka sisällyttäisiin unionin talousarvioon, jotta olisi mahdollista toteuttaa näin myönnettyjä varoja koskevia demokraattisia ja avoimia valvontatoimia;
9. kehottaa parantamaan syrjäisimpien alueiden, AKT-maiden sekä merentakaisten maiden ja alueiden naapurissa sijaitsevien kolmansien maiden välistä yhteistyötä ja näihin alueisiin, valtioihin ja maihin sovellettavien eri rahoitusvälineiden yhdistettyä käyttöä sekä edistämään merentakaisten maiden ja alueiden ja syrjäisimpien alueiden osallistumista tarkkailijoina AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen täysistuntoihin edustajakokouksen oman työjärjestyksen sääntöjä noudattaen;

Sisällyttäminen EU:n talousarvioon ja määrärahat

10. kehottaa jälleen kerran ottamaan Euroopan kehitysrahaston (EKR) unionin talousarvioon seuraavasta ohjelmakaudesta ja oletusarvoisesti vuodesta 2021 lähtien siten, että EKR sisällytetään kokonaisuudessaan monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeeseen 4 ("EU maailmanlaajuisena toimijana"), koska se mahdollistaisi unionin painopisteiden ja aihekohtaisen tuen tehokkaamman edistämisen ja lisäisi unionin maailman suurimpana kehitysavun antajana toteuttamien toimien demokraattista valvontaa, ennakoitavuutta ja johdonmukaisuutta;
11. kehottaa komissiota valmistelemaan parhaalla mahdollisella tavalla EKR:n sisällyttämisen talousarvioon siten, että se tiedottaa asiasta säännöllisesti Euroopan parlamentille ja tekee tiivistä yhteistyötä AKT-maiden kanssa, jotta taataan niiden tuleva osallistuminen EKR:n täytäntöönpanoon;
12. pitää myönteisenä, että 11. EKR:n jäsenvaltioita koskevat jakoperusteet lähenevät edelleen EU:n talousarviossa sovellettavia jakoperusteita ja on tyytyväinen siihen, että 11. EKR:n ohjelmakauden kesto on mukautettu unionin monivuotisen rahoituskehityksen kestoan;

13. kannattaa komission ehdotusta myöntää 11. EKR:lle 30 319 000 000 euron kokonaismäärärahat (vuoden 2011 hintoina) ja toivoo, että 11. EKR:ää ja muita kehitysyhteistyön välineitä, kehitysyhteistyön rahoitusväline (DCI) mukaan lukien, varten varattujen määrärahojen avulla unionin virallinen kehitysapu voidaan pitää nykyisellä tasollaan tai sitä voidaan lisätä ja näin edistää unionin jäsenvaltioiden yhteistä tavoitetta, jonka mukaan 0,7 prosenttia BKT:stä käytetään viralliseen kehitysapuun;
14. painottaa, että kun otetaan huomioon, että jotkin AKT-maat ovat erittäin alttiita katastrofiriskeille, EKR:stä rahoitetuissa kehitysyhteistyöohjelmissa on sijoitettava merkittävästi katastrofiriskien vähentämiseen; korostaa, että investointi on välttämätön, jotta vähennetään hätätilanteista johtuvia tarpeita ja lisätään AKT-maiden torjuntakykyä;
15. pitää erittäin valitettavana jäsenvaltioiden 8. helmikuuta 2013 tekemää sopimusta, jonka mukaan komission 11. EKR:lle heinäkuussa 2012 ehdottamia määrärahoja vähennettäisiin 11 prosenttia; kiinnittää huomiota syvään ristiriitaan, joka vallitsee neuvoston toistuvasti tekemien, kehitysapua koskevien tavoitteiden saavuttamista vuoteen 2015 mennessä koskevien sitoumusten ja kansainväliseen solidaarisuuteen tarkoitettujen kansallisten ja EU:n määrärahojen merkittävien vähennysten välillä;
16. katsoo, että tekemällä tällaisia määrärahhaleikkauksia unioni ja jäsenvaltiot virallisen kehitysavun tärkeimpinä antajina kantavat suuren osan vastuusta, jos köyhyyden puolittamista maailmassa koskevaa tavoitetta ei saavuteta vuonna 2015;
17. korostaa sen merkitystä, että EU:n talousarvion avulla pystytään vastaamaan haasteisiin erityisesti kriisiaikoina, sillä se mahdollistaa rahoituksen, jota ei kyettäisi antamaan kansallisella tasolla, varsinkin kehitysyhteistyön alalla; kehottaa tähän liittyen painokkaasti ja jotta EU:n talousarvio ei enää olisi riippuvainen ainoastaan maksu määrärahojen suuruudesta, että luodaan omat varat, kuten kuten finanssitransaktiovero;
18. toivoo, että riippumatta siitä, millaisia jakoperusteet ja 11. EKR:lle lopulta varattavat määrät ovat, merentakaisille maille ja alueille varattu määrä on EKR:n kokonaisrahoituksen jakautumisessa sama kuin komission ehdottama määrä;
19. toivoo, että 11. EKR:n kehyksessä AKT-maiden väliselle ohjelmalle ja alueellisille ohjelmille myönnettävien varojen osuus pysyy samana kuin 10. EKR:n kehyksessä ja että EKR:stä myönnetään kohdentamattomia ja joustavia varoja sekä varmistetaan mahdollisimman hyvä täydentävyys tulevan kehitysyhteistyön rahoitusvälineen puitteissa suunnitellun yleisafrikkalaisen ohjelman kanssa; toteaa, että tällä määrärahalla on tarkoitus osittain rahoittaa ulkoisten häiriöiden – joilla on kansainvälinen ulottuvuus (esimerkiksi finanssi- tai elintarvikekriisi tai humanitaarinen kriisi) ja jotka saattaisivat vahingoittaa jotakin AKT-valtiota – sietokykyä parantavaa uutta järjestelmää sekä humanitaarista hätäapua; painottaa näiden ohjelmien merkitystä, sillä niillä vahvistetaan AKT-maiden kriisitorjuntavalmiuksia ja sietokykyä sekä hätäavun, kunnostustoimien ja kehitysavun välistä koordinoitua;
20. katsoo, että noin 5 prosenttia 11. EKR:n varoista on varattava komission tukimenoihin, jotta taataan tämän välineen tehokas hallinnointi;

EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan uudistus ja 11. EKR

21. muistuttaa, että Cotonoun sopimuksen on edelleen oltava 11. EKR:n tärkein viitekehys;
22. katsoo, että 11. EKR:n varojen saatavuudessa sovellettava eriyttämisen periaate on hyödyllinen vain, jos sitä painotetaan haavoittuvuusindeksillä, joka täydentää BKT-kriteeriä, jossa yhdistyvät kansallinen köyhyydenmittausindeksi ja kansallinen eriarvoisuusindeksi ja jossa otetaan huomioon pienten kehittyvien saarivaltioiden erityistilanne, Cotonoun sopimuksen 2 artiklan viimeisen luetelmakohdan mukaisesti; muistuttaa, että vain tiiviin poliittisen vuoropuhelun ylläpitäminen mahdollistaa sen, että AKT-kumppanimme hyväksyvät tämän periaatteen;
23. myöntää kuitenkin, että poliittisessa vuoropuhelussa eriyttämisen periaatteen soveltaminen on välttämätön väline, jonka avulla keskitulotason ja tai sitä korkeamman tulotason AKT- maat saadaan edistymään hyvinvointivaltion luomisessa ja vaurauden jakamista sekä köyhyyden ja eriarvoisuuden torjumista koskevien kansallisten toimintalinjojen laatimisessa;
24. korostaa kuitenkin, että on tärkeää säilyttää kaikki 11. EKR:n kansalliset määrärahat, koska EU:n kehitysavulla voi yhä olla ratkaiseva vaikutus tietyissä keskitulotason tai sitä korkeamman tulotason AKT-maissa eriarvoisuuden vähentämiseen tähtäävien uudistusten tukemisessa;
25. katsoo, että eriyttämisessä on myös otettava huomioon epävakaiden valtioiden erityistilanne siitä näkökulmasta, että valtion romahtamisen seuraukset väestölle ovat hyvin negatiivisia ja tekevät tyhjäksi kehityksessä saavutetun edistyksen; korostaa, että oikeusvaltion palauttaminen romahtaneeseen valtioon on paljon työläämpää ja kestää paljon kauemmin kuin epävakaaiksi tunnistettujen valtioiden tuen vahvistaminen, ja vaatii, että Sahelin alueeseen ja Afrikan sarveen kiinnitetään erityistä huomiota 11. EKR:n ohjelmasuunnittelussa;
26. toteaa, että muutossuunnitelma sisältää useita uusia ehdotuksia, joista mainittakoon erityisesti lainojen ja tukien yhdistäminen sekä yksityisen sektorin tukeminen; vahvistaa, että uusien mekanismien käyttöönoton tavoitteena on ennen kaikkea oltava se, että kehitysmaiden kansalaiset pääsevät irti köyhyydestä ja tukiriippuvuudesta ja että edistetään yksityisen sektorin vahvistamista AKT-maissa, sillä muutoin niillä edistetään epätasapainoista kehitystä ja kasvua; kehottaa komissiota tiedottamaan Euroopan parlamentille komission hiljattain teettämän tutkimuksen tuloksista; toteaa, että tutkimuksessa tarkasteltiin yksityisen sektorin osallistumista EU:n tukien ja lainojen yhdistämiseen liittyen toteutettavien toimien kehittämiseen ja laajentamiseen;
27. toteaa, että uudet rahoitusjärjestelyt, kuten lainojen ja tukien yhdistäminen, tarjoavat tiettyjä etuja tilanteissa, joissa julkiset varat ovat niukat; kehottaa kuitenkin komissiota ja EIP:tä toteuttamaan syvennettyjä ja riippumattomia vaikutusarviointeja, joissa mitataan uusien rahoitusjärjestelyjen vaikutusta köyhyyden vähentämiseen, ympäristöön ja niin edelleen; suhtautuu tältä osin myönteisesti siihen, että hiljattain otettiin käyttöön tulostauskehys, indeksi, jonka avulla EIP arvioi, miten kaikki sen EU:n ulkopuolella toteuttamat toimet vaikuttavat kehitykseen; kehottaa komissiota julkaisemaan täsmällisiä suuntaviivoja ja kriteerejä, joilla selvennetään hankkeiden valitsemista ohjaavia

periaatteita näiden uudentyypisten välineiden täytäntöönpanon kehyksessä; kehottaa vahvistamaan yhteisvaikutusta ja täydentävyyttä komission, EIP:n ja unionin muiden kahdenvälisen rahoituslaitoksien, kuten kehityspankkien, toimien välillä;

28. toteaa lisäksi, että on tärkeää tukea AKT-maiden yksityistä sektoria ja erityisesti mikro- ja pk-yrityksiä, jotta edistetään vaurauden ja myönteisen liiketoimintaympäristön luomista köyhyyden vähentämiseen vaikuttavan osallistavamman ja kestävämmän kasvun mahdollistamiseksi;
29. panee merkille ulkoista yhteistyötä ja kehitystä koskevan EU:n foorumin perustamisen, jossa parlamentti on tarkkailijana ja jonka tehtävänä on ohjata olemassa olevien lainojen ja tukien yhdistämiseen perustuvia yhdistämismekanismeja; katsoo, että sen enempää kansalaisyhteiskunta kuin EIP:kään eivät osallistu asianmukaisesti tämän uuden rakenteen toimintaan; kehottaa siis komissiota yhdistämään kansalaisyhteiskunnan suoraan foorumin toimintaan ja tunnustamaan EIP:n ainutlaatuisen roolin EU:n rahoituselimenä foorumin hallinnoinnin kannalta;
30. panee merkille komission muutossuunnitelmassaan ehdottaman temaattisen keskittämisen; korostaa, että keskittämisellä ei saa peitellä tiettyjen maiden erityistarpeita; muistuttaa, että koska demokraattinen omistajuus on tuen tuloksellisuuden perusta, kaikkien kehitysyhteistyön toimijoiden, varsinkin kansalaisyhteiskunnan edustajien ja paikallisviranomaisten, kanssa käytävän vuoropuhelun sekä joustavuuden on oltava keskeisiä tekijöitä määriteltäessä niitä aloja, joille rahoitus keskitetään ja jotka sisällytetään suuntaa-antaviin maaohjelmiin;
31. kehottaa viipymättä panemaan täytäntöön AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen päätöslauselman vammaisten osallisuudesta kehitysmaissa ja erityisesti sen 19, 20, 21 ja 22 artiklan, jotta varmistetaan osallistava ja kaikkien saatavilla oleva 11. EKR;
32. pitää myönteisenä, että unioni on myöntänyt Yhdistyneiden kansakuntien kehittämälle "Kestävää energiaa kaikille" -aloitteelle merkittävää tukea, joka on suuruudeltaan 500 miljoonaa euroa 10. EKR:n kehyksessä, ja kehottaa jatkamaan toimea 11. EKR:n yhteydessä;
33. suhtautuu myönteisesti siihen, että maatalous, erityisesti perheviljelmille myönnettävä tuki, kuuluu EU:n tulevan kehitysyhteistyöpolitiikan temaattisiin painopistealoihin; muistuttaa vähäiselle huomiolle jääneestä Maputon julistuksessa tehdystä AKT-maiden sitoumuksesta, jonka mukaan kansallisista talousarviovaroista osoitetaan 10 prosenttia maatalouteen ja maaseudun kehittämiseen;
34. painottaa, että temaattisen keskittämisen ei pidä vaarantaa yleistä budjettitukea, jonka avulla olisi voitava edistää edunsaajien julkisen talouden hyvää hallintoa; toivoo, että väline säilyttää merkittävän aseman 11. EKR:ssä, samalla kun vahvistetaan ihmisoikeusvuoropuhelua komission ja AKT-maiden välillä;

Demokraattinen valvonta

35. panee merkille komission vapaaehtoisen sitoutumisen tiedottamaan parlamentille 11. EKR:n strategiaa koskevien asiakirjojen osalta mutta pitää valitettavana, että Euroopan parlamentilla ei ole konkreettista valtaa komission näin toteuttamiin toimenpiteisiin nähden; muistuttaa lisäksi, että AKT:n ja EU:n yhteisellä parlamentaaraisella edustajakokouksella voi olla keskeinen asema EKR:n kaikkien strategia-asiakirjojen demokraattiseen valvonnassa Cotonoun sopimuksen 17 artiklan ja erityisesti sen 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti;
36. muistuttaa, että on tärkeää noudattaa "demokraattisen omistajuuden" periaatetta sellaisena kuin se on määritelty avun tuloksellisuutta koskevassa ohjelmassa; kehottaa tätä varten komissiota jatkamaan kansallisten parlamenttien ja AKT-maiden tilintarkastustuomioistuinten valmiuksien vahvistamisen tukemista ja kansalaisyhteiskunnalle tiedottamista ja kehottaa AKT-maita ottamaan omat kansalliset parlamenttinsa aktiivisemmin mukaan, jotta maakohtaisissa strategia-asiakirjoissa määrättyjen varojen maksamista valvotaan jälkeinpäin parlamentaarisesti; ilmaisee tässä yhteydessä tyytyväisyytensä parlamentaarista demokratiaa edistävän toimiston tekemään mittamattoman arvokkaaseen työhön; suosittelee lisäksi, että kaikki ministeriöt osallistuvat kansallisen tulojen ja menojen hyväksyjän ja unionin asianomaisen edustuston välisiin keskusteluihin, jotta strategia-asiakirjat antaisivat kattavan kuvan kansallisen tason kehitystarpeista;
37. katsoo, että EKR:n varojen kohdentamisessa ovat keskeisellä sijalla avoimuus ja vastuuvollisuus sekä rahoitettujen hankkeiden seuranta, mukaan luettuina suorat tuet kansallisiin talousarvioihin;
38. korostaa kansalaisjärjestöjen ja paikallis- ja alueviranomaisten korvaamatonta panosta peruspalvelujen tuottamiseen, demokraattiseen valvontaan, marginalisoituneiden ryhmien tukemiseen sekä ihmisoikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseen ja kehottaa komissiota ja AKT-maita kuulemaan 11. EKR:n ohjelmasuunnittelussa, kansalaisjärjestöjä ja paikallis- ja alueviranomaisia ja tekemään läheistä yhteistyötä niiden kanssa 11. EKR:n täytäntöönpanossa ja arvioinnissa Cotonoun sopimuksen 2, 6 ja 70 artiklan mukaisesti; kehottaa komissiota liittämään 11. EKR:n seurantaan varten suunniteltuihin määräaikauskertomuksiin osan, jossa kerrotaan unionin edustustojen kansallisella tasolla suorittamista kansalaisjärjestöjen ja paikallis- ja alueviranomaisten kuulemisista;

Kehitysavun tuloksellisuus

39. tähdentää EU:n ja sen jäsenvaltioiden välisen kehitysapua koskevan yhteisen ohjelmatyön saavutuksia, joiden avulla voidaan lisätä Euroopan kehityspolitiikan näkyvyyttä, vaikutusta ja tuloksellisuutta ja samalla välttää päällekkäisyyksiä ja tuhlausta; painottaa kuitenkin tarvetta syventää ja selkiyttää monivuotisen ohjelmatyön yhteiseen kehykseen sisältyviä sääntöjä; painottaa EU:n edustustojen ensisijaista merkitystä ja sitä, että niiden on varmistettava entistä paremmin tämän prosessin avoimuus antamalla ei ainoastaan asianomaisten valtioiden viranomaisille vaan myös muille kuin valtiollisille toimijoille mahdollisuus osallistua siihen;

40. pyytää komissiota noudattamaan tarkasti Cotonoun sopimuksen liitteessä IV olevan 19 C artiklan 1 kohtaa, jonka nojalla ympäristö- ja sosiaalinenormien noudattaminen asetetaan edellytykseksi, jotta olisi mahdollista päästä osalliseksi 11. EKR:stä rahoitettuihin julkisiin hankintoihin AKT-maissa, ja edistämään tätä varten kestävä kehityksen ja yritysten yhteiskuntavastuun periaatteita;
41. korostaa, että köyhyyden torjuminen ja kehitysavun tuloksellisuuden lisääminen riippuu erityisesti kyvystä saada käyttöön tuloja kansallisella tasolla ja että AKT-EU-kumppanuuden puitteissa on priorisoitava tehokkaiden ja tasapuolisten veronkantovälineiden käyttöönottoa, jotta parannetaan verojen keruuta ja torjutaan veronkiertoa ja veroparatiiseja;
42. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon "Kolmansille maille annettavaa EU:n budjettitukea koskeva uusi lähestymistapa"; muistuttaa Cotonoun sopimuksen tärkeästä 96 artiklasta, jonka nojalla valtiolle annettava tuki voidaan keskeyttää, jos se rikkoo sopimuksen periaatteita;
43. muistuttaa, että budjettituella on hyvin monia etuja, kuten vastuullistaminen, tulosten tarkempi arviointi, harjoitetun politiikan suurempi johdonmukaisuus, parempi ennustettavuus ja varojen maksimaalinen käyttö suoraan väestön hyväksi;
44. pitää tärkeänä, että naisia ei pidetä pelkästään haavoittuvana väestöosana vaan myös kehityspolitiikkojen aktiivisina edistäjinä; korostaa, että naisilla on tärkeä rooli ravitsemukseen ja elintarviketurvaan liittyvissä asioissa, erityisesti koska 80 prosenttia maataloudesta on heidän vastuullaan Afrikassa, vaikka he eivät juuri koskaan voi edes omistaa viljelemäänsä maata; korostaa myös, että naiset ovat osoittautuneet päteviksi ongelmien ja konfliktien ratkaisijoiksi, ja kehottaa komissiota ja AKT-maita siksi lisäämään naisten edustusta toiminta- ja työryhmissä;
45. kehottaa komissiota soveltamaan sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä koskevassa EU:n toimintasuunnitelmassa vahvistettuja tulosindikaattoreita;
46. pyytää komissiota laatimaan parlamentille edistymiskertomuksen sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä koskevan EU:n toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta;
47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle sekä EU:n jäsenvaltioiden ja tarvittaessa AKT-maiden ja merentakaisen maiden ja alueiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

I. Menettely-, oikeus- ja asiakirjakehys

Euroopan kehitysrahaston (jäljempänä EKR) oikeusperusta on neuvoston sisäinen sopimus. Euroopan kehitysrahaston (jäljempänä EKR) oikeusperusta on neuvoston sisäinen sopimus. Lisäksi yhtäältä AKT-maiden ja toisaalta EY:n ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitettu sopimus (Cotonoun sopimus¹) muodostaa EU:n ja AKT-valtioiden yhteistyön sopimuksellisen perustan.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen neljäs osa ja merentakaisien alueiden assosiaatiosta 27 päivänä marraskuuta 2001 tehty sopimus²³, jolla assosioidaan EU (aikaisemmin EY) ja eräät merentakaiset maat ja alueet, muodostavat puolestaan oikeusperustan EU:n ja merentakaisien maiden ja alueiden väliselle assosiaatiolle. Komissio hyväksyi ehdotuksen päätökseksi merentakaisien alueiden assosiaatiosta (COM(2012)0362) 16. heinäkuuta 2012, ja siitä neuvotellaan parhaillaan neuvostossa.

Tämän 11. EKR:ää koskevan mietinnön pohja-asiakirja on 7. joulukuuta 2011 annettu komission tiedonanto "Monivuotisen kehityksen laatiminen Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisien maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitusta varten vuosina 2014–2020 (yhdestoista Euroopan kehitysrahasto)" (COM(2011)0837).

II.1.a. Köyhyyden vähentäminen ja poistaminen AKT-kumppanimaissa

Komissio painottaa, että köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen on EU:n kehitysyhteistyön tärkein tavoite. Kyse on EU:n perustuslaillisesta velvollisuudesta ja sen jäsenvaltioiden sitoumuksesta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklan, kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen ja Cotonoun sopimuksen 1 artiklan mukaisesti. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi on kiinnitettävä erityistä huomiota eniten jälkeen jääneisiin vuosituhannen kehitystavoitteisiin, jotka koskevat perussosiaalialoja ja sukupuolten tasa-arvoa (vuosituhannen kehitystavoitteet 4, 5 ja 6).

Vaikka nämä avainalat ovat erittäin tärkeitä köyhyyden torjumiseksi, sekä 10. EKR:n väliarviointi⁴ että Euroopan parlamentin päätöslauselmat ovat osoittaneet, että niille (etenkin sukupuolten tasa-arvoon, terveydenhuoltoon ja peruskoulutukseen) osoitetut varat ovat riittämättömät. Tästä syystä Euroopan parlamentti muistuttaa suosituksestaan, jonka mukaan komissiota, jäsenvaltioita ja AKT-maita on kannustettava varaamaan 20 prosentin osuus 11. EKR:stä perussosiaalipalveluihin, erityisesti terveydenhuollon ja peruskoulutuksen aloille,

¹ EYVL L 317, 15.12.2000, s. 3. Sopimusta tarkistettiin Luxemburgissa 25 päivänä kesäkuuta 2005 (EUVL L 287, 28.10.2005, s. 4) ja Ouagadougoussa 22 päivänä kesäkuuta 2010 (EUVL L 287, 4.11.2010, s. 3).

² EYVL L 314, 30.11.2001, s. 1. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2007/249/EY (EUVL L 109, 26.4.2007, s. 33).

³ Komission yksiköiden työasiakirja, vaikutusten arviointi, SEC(2011)1055 final.

⁴ P7_TA(2012)0156.

jotta varmistetaan vuosituhannen kehitystavoitteiden 2, 3, 4, 5 ja 6 toteutuminen, kuten kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) mukaisesti on tarkoitettu.

Lisäksi on kiinnitettävä aivan erityistä huomiota naisten ja nuorten tyttöjen erityissuojeluun, sillä heidän asemansa parantaminen ja heidän osallistumisensa 11. EKR:stä rahoitettuihin avustusohjelmiin ovat välttämättömiä toimia köyhyyden vähentämiseksi ja taloudellisen kehityksen edistämiseksi. Köyhyys koettelee eniten henkilöitä, jotka ovat jo objektiivisen tai koetun köyhyyden asemassa, joten marginalisoituneiden ryhmien (lapset, ihmisoikeuksien puolustajat, vammaiset ja yleisesti kaikki sellaisen syrjinnän kohteeksi joutuneet ihmiset tai ihmisryhmät, joka perustuu heidän harjoittamaansa uskontoon, heidän poliittiseen ajatusmaailmaansa tai seksuaaliseen suuntautumiseensa) aseman parantaminen olisi otettava 11. EKR:n kautta toteutettavien unionin määrätietoisten toimien kohteeksi.

II.1.b. Merentakaisien maiden ja alueiden taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edistäminen

EKR:stä rahoitetaan AKT-EU-kumppanuuden lisäksi myös EU:n ja merentakaisien maiden ja alueiden assosiaatiota. Tämä erityinen assosiaatio tulkitaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen neljännessä osassa (historiallisiin ja perustuslaillisiin yhteyksiin perustuvien) "erityisten suhteiden" olemassaoloksi 26 merentakaisen maan ja alueen ja neljän jäsenvaltion välillä. Ehdotuksessa päätökseksi merentakaisien alueiden assosiaatiosta, sellaisena kuin se on hyväksytty 16. heinäkuuta 2012, otetaan huomioon tarve määrittää uudelleen merentakaisien maiden ja alueiden ja EU:n välisen assosiaation tavoitteet, jotta näitä alueita ei enää kohdeltaisi täsmälleen samalla tavoin kuin AKT-maita. Köyhyyden torjunnan tilalle on nyt siis tullut tahto rakentaa sellaista kumppanuutta, joka edistää näiden alueiden kestävästä kehitystä kilpailukyvyyn, ilmastonmuutoksen sietokyvyyn sekä alueellisen yhteistyön ja yhdentymisen pohjalta.

Tämän vuoksi olisi ollut parempi ottaa käyttöön yksinkertaistettu ja joustavampi rahoitusväline, jossa otetaan huomioon erityisesti tiettyjen merentakaisien maiden ja alueiden rajalliset hallinnolliset ja budjettivalmiudet. Olisi myös syytä yksinkertaistaa menettelyjä 11. EKR:n täytäntöönpanon helpottamiseksi, ja merentakaisien alueiden assosiaatiosta tehdyn päätöksen täytäntöönpanoasetuksen määräyksissä olisi lueteltava tarkoin nämä yksinkertaistetut säännöt.

Lisäksi todettakoon, että kuten rakennerahastoista vastaavien hallintoviranomaisten tapaamisten yhteydessä Brysselissä on pantu merkille, olisi järkevää vakiinnuttaa alueellisten ja valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien tekninen kokous komission kanssa pidettäväksi joko kerran vuodessa tai kerran kahdessa vuodessa, jotta voidaan tarkentaa ohjelmointia ja varojen täytäntöönpanoa sekä sujuvoittaa keskustelua.

Myös alueellisella yhteistyöllä, joka on tulevan assosiaatiokehityksen neljäs tavoite, on keskeinen merkitys. Näin ollen sen täytäntöönpanoa on tarpeen helpottaa yksinkertaistamalla 11. EKR:n menettelyjä ja parantamalla EU:n eri rahoitusvälineistä tuettujen yhteistyöohjelmien yhteisvaikutusta. On siis huolehdittava siitä, että AKT-maita, merentakaisia maita ja alueita ja syrjäisimpiä alueita yhdistävien yhteisten hankkeiden ohjelmointi todella toteutetaan niin, että edistetään ohjelmointiin osallistuvien toimijoiden

välistä vuoropuhelua ja varmistetaan, että eri tukivälineiden väliset ohjelmointimenettelyt ovat keskenään yhteensopivia.

II.2. EKR:n sisällyttäminen talousarvioon

Esittelijä on tyytyväinen, että 11. EKR:n kohdalla ehdotetut jäsenvaltioita koskevat jakoperusteet lähenevät edelleen EU:n talousarviossa nyt sovellettavia jakoperusteita. Tästä huolimatta ainoastaan vuodeksi 2021 kaavailtu EKR:n sisällyttäminen kokonaan EU:n talousarvioon takaa kahden budjettivallan käyttäjän suorittaman normaalin demokraattisen valvonnan. Esittelijä edellyttää, että komissio toteuttaa kaikki toimet, jotta tämä EKR:n sisällyttäminen talousarvioon tapahtuisi parhain edellytyksin 1. tammikuuta 2021, jolloin 11. EKR:n, Cotonoun sopimuksen ja monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 voimassaolo umpeutuvat, ja että se tiedottaa parlamentille säännöllisesti valmisteluistaan.

Vaikka esittelijä suhtautuu myönteisesti EKR:n ottamiseen talousarvioon vuodesta 2021 lähtien, toimenpiteen on tarkoitettava EKR:n sisällyttämistä kokonaisuudessaan monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeeseen 4 ja lisäksi parannettava tuen ennakoitavuutta, eikä sitä saa koskaan käyttää tekosyynä vähentää kehitysavun menoja. EKR:n sisällyttämisen talousarvioon on pikemmin nostettava menoja niin, että ne vastaavat monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeen 4 menojen enimmäismäärää. Demokraattisen valvonnan takaavien edellytysten ja prosessien mukaisesti kansallisten parlamenttien on voitava osallistua talousarviossa myönnettyjen varojen käytön valvontaan.

II.3. 11. EKR:n määrärahat

Komissio ehdottaa sisäistä sopimusta koskevassa ehdotuksessaan 11. Euroopan kehitysrahastosta (2014–2020) myönnettäväksi yleiseksi enimmäismääräksi 30 319 000 000 euroa (vuoden 2011 hintoina). Kun otetaan huomioon inflaation vaikutus ja 11. EKR:n kattama pidempi ajanjakso (kuusi vuotta 10. EKR:n viiden vuoden sijasta), tämä merkitsisi AKT-maille ja merentakaisille maille ja alueille noin 13 prosentin korotusta avun määrään verrattuna 10. EKR:ään. On tärkeää, että niin 11. EKR:ää (joka ei sisälly EU:n talousarvioon) kuin kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä (joka sisältyy talousarvioon) varten varattavat kokonaismäärärahat mahdollistavat sen, että EU voi täyttää sitoumuksensa, jonka mukaan 0,7 prosenttia BKT:stä käytetään viralliseen kehitysapuun vuoteen 2015 mennessä.

Esittelijä on kuitenkin huolissaan EKR:n määrärahojen vähentämistä koskevista viimeisistä ehdotuksista. Lisäksi esittelijä muistuttaa tässä yhteydessä uusien kehitysavun rahoituslähteiden merkityksestä ja erityisesti finanssitransaktioveron käyttöönotosta. Merkittävä osa tästä verosta saaduista tuloista on varattava köyhyyden ja ilmastonmuutoksen torjumiseen kansainvälisesti.

Riippumatta siitä, minkä suuruisista määristä ja jakoperusteista neuvosto lopulta päättää 11. EKR:n kohdalla, merentakaisille maille ja alueille varatun määrän on EKR:n kokonaisrahoituksen jakautumisessa oltava sama kuin sisäistä sopimusta koskevassa ehdotuksessa esitetty määrä.

AKT-maiden keskinäistä ohjelmaa ja alueellista yhdentymistä varten varattujen varojen osuuden 11. EKR:stä on oltava sama kuin 10. EKR:stä varattu osuus, jotta varmistetaan mahdollisimman hyvä täydentävyys tulevan kehitys yhteistyön rahoitusvälineen puitteissa suunnitellun yleisafrikkalaisen ohjelman kanssa. Nämä määrärahat käytetään osittain rahoittamaan häiriönsietokykyä parantavaa uutta järjestelmää, josta määrättiin Cotonoun sopimuksen toisen tarkistuksen yhteydessä. Tämän uuden järjestelmän, jonka on määrä korvata nykyinen Flex-väline ja muut häiriönsietokykyä parantavat järjestelmät, olisi perustuttava V-Flex-järjestelystä ja elintarvikerahoitusvälineestä saatuihin kokemuksiin, jotta voitaisiin lieventää ulkoisia häiriöitä, joilla on kansainvälinen ulottuvuus (esimerkiksi finanssi-, elintarvike- tai humanitaarinen kriisi) ja jotka saattaisivat vahingoittaa jotakin AKT-maata. Nämä uudet järjestelmät ovat myönteisiä, sillä ne auttavat vahvistamaan hätäavun, kunnostustoimien ja kehitys yhteistyön niveltämistä.

Euroopan investointipankin kuulemisen perusteella komissio ehdottaa, että investointikehykseen ei siirretä lisää varoja, koska saatavilla on jo riittävästi varoja 9. ja 10. EKR:stä palautuneiden varojen myötä. Investointikehyksen rahoittamista varten 11. EKR:stä kuitenkin myönnetään investointipankille 600 miljoonaa euroa avustuksina Cotonoun liitteessä II ja merentakaisten alueiden assosiaatiosta tehdyssä päätöksessä tarkoitettujen korkotukien ja teknisen avun rahoittamiseen. Tässä mielessä komission pitäisi sisällyttää EIP:n rahoittamat hankkeet investointikehystä koskeviin vuosikertomuksiin. Nämä kertomukset olisi esitettävä vuosittain Euroopan parlamentille asianomaisissa parlamentin valiokunnissa komission ja EIP:n edustajien läsnä ollessa.

II.4. 11. EKR:n ohjelmointi ja muutossuunnitelma

II.4.a. Muutossuunnitelma, eriyttäminen

Komission ehdottamassa muutossuunnitelmassa tuodaan eriyttämisen käsite EU:n kehitys yhteistyöpolitiikan ytimeen. Tämän periaatteen mukaan EU keskittää tulevaisuudessa kehitys apunsa kaikkein köyhimmille maille. Useimmat köyhyysrajan alapuolella elävät ihmiset asuvat kuitenkin keskitulotason maissa, joista eräät kuuluvat AKT-maihin. Komissio ehdottaa kuitenkin Cotonoun sopimuksen sille asettaman velvoitteen mukaan edelleen 11. EKR:n puitteissa kullekin AKT-maalle tarkoitettua määrärahaa kyseisen valtion kehitystasosta riippumatta. Esittelijä suhtautuu tähän myönteisesti, sillä hän katsoo, että Euroopan unionin kehitys apu voi edelleen tuottaa lisäarvoa tietyissä keskitulotason maissa erityisesti edistämällä ja tukemalla sellaisia uudistuksia, joiden avulla voidaan vähentää eriarvoisuutta (verouudistukset, sosiaaliturvajärjestelmän rakentaminen jne.) ja viime kädessä torjua köyhyyttä.

Esittelijä korostaa, että vaikka hän on yhtä mieltä tästä eriyttämisen periaatteen tulkinnasta, sille olisi asetettava seuraavat ehdot:

- kansainvälisesti tunnustettu haavoittuvuusindeksi, joka täydentää BKT-kriteeriä kansallisen vaurauden kannalta ja jossa otetaan huomioon erityisesti pienten kehittyvien saarivaltioiden (SIDS) tilanne, kansallinen köyhyydenmittausindeksi, Gini-kerroin ja kansallinen eriarvoisuusindeksi
- EU:n ja jokaisen AKT-kumppanin välisen tiiviin poliittisen keskustelun jatkaminen.

Esittelijä toteaa, että muutossuunnitelma sisältää useita uusia ehdotuksia, kuten lainojen ja tukien yhdistämisen sekä yksityisen sektorin tukemisen. Uusien mekanismien käyttöönoton tavoitteena on ennen kaikkea oltava se, että kehitysmaiden kansalaiset pääsevät irti köyhyydestä ja tuesta riippuvuudesta, sillä muutoin niillä edistetään sellaista kehitystä ja kasvua, jotka eivät ole kestäviä, osallistavia eivätkä tasapainoisia.

Sen vuoksi komission olisi selvennettävä strategiaansa yksityisen sektorin tukemisesta ja uusien lainojen ja avustusten yhdistämisen kaltaisista uusista mekanismeista. On luotava välineitä sen varmistamiseksi, että yksityiselle sektorille kohdistettu tuki ohjautuu ensisijaisesti paikalliselle yksityissektorille (johon sisältyy pienyrityksiä, pieniä maataloustuottajia, perheviljelmiä jne.) ja että lainan ja tuen yhdistämismekanismi rajataan oikein. Komission olisi käynnistettävä perinpohjaisia ja riippumattomia vaikutusarviointoja nykyisistä yhdistämismekanismeista tutkiakseen niiden vaikutuksia köyhyyden vähentämiseen, ympäristöön ja maiden velkaantumistasoon.

II.4.b. Avun tuloksellisuus ja demokraattinen omistajuus

Pariisin ja Accran julistuksiin, avun tuloksellisuutta koskevaan toimintaohjelmaan ja Busanin kumppanuuteen sisältyvien, kehitysyhteistyötä palvelevaa tehokasta yhteistyötä koskevien tavoitteiden saavuttamisen oleellisiin ehtoihin kuuluu "demokraattisen omistajuuden" periaatteen täysi hyväksyminen, mikä merkitsee sitä, että kehitysstrategiat ovat lähtöisin tukeaa saavista maista ja niistä ilmenee kaikkien kansallisten sidosryhmien sitoutuminen.

Näin ollen kansallisten parlamenttien samoin kuin paikallis- ja alueviranomaisten sekä kansalaisjärjestöjen on osallistuttava kansallisten ja paikallisten strategia-asiakirjojen ja suuntaa-antavien ohjelmien laadintaan ja täytäntöönpanoon. EU:n valtuuskuntien rooli on tässä yhteydessä keskeinen. Vaikuttaa kuitenkin siltä, että EKR:n edellisten ohjelmasykliä aikana EU:n valtuuskunnat eivät ole – usein varojen puutteen vuoksi – tosiasiaa mahdollistaneet paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan osallistumista hankkeisiinsa. Kansallinen tulojen ja menojen hyväksyjä on myös usein ainoa EU:n valtuuskunnan neuvotteluosapuoli, kun taas valtaosan ministeriöistä, keskushallinnoista tai kansallisista parlamenteista jätetään ulkopuolelle.

Esittelijä muistuttaa, että köyhyyden torjunta ja kehitysyhteistyön tehostaminen myös suurelta osin edistävät valmiuksia saada käyttöön tuloja kansallisella tasolla. Näin ollen tehokkaiden ja tasapuolisten veronkantomallien käyttöönoton olisi oltava AKT–EU-kumppanuuden painopiste, ja se olisi toteutettava niin 11. EKR:n täytäntöönpanon kuin poliittisen vuoropuhelun avulla. Tavoitteena on verotulojen keräämisen kehittäminen ja samalla kansainvälisen veronkierron, laittoman pääomapaon sekä veroparatiisien hyödyntämisen torjuminen.

Esittelijä muistuttaa myös yhteisen ohjelmasuunnittelun eduista, sillä sen avulla voidaan moninkertaistaa paikan päällä myönteisiä vaikutuksia kaikkein köyhimpien väestöosien hyväksi ja vahvistaa siten EU:n tuen näkyvyyttä ja tehokkuutta. Haitista, Etelä-Sudanista, Etiopiasta ja Ghanasta viime aikoina saadut kokemukset ovat osoitus tämänkaltaisen toiminnan mahdollisuuksista. On kuitenkin syytä painottaa tarvetta syventää ja selkiyttää yhteisen monivuotisen ohjelmatyön eurooppalaisen kehityksen sisältämiä sääntöjä.

EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan tuloksellisuuden, näkyvyyden ja vaikutuksen lisäämiseksi esittelijä toisaalta katsoo, että komissiolle on myönnettävä riittävät varat 11. EKR:n täytäntöön panemiseksi. Myös Euroopan parlamentin olisi tuettava ajatusta osoittaa noin 5 prosenttia 11. EKR:n varoista komission hallintokuluihin.

Esittelijä toivoo myös, että Euroopan unioni asettaa tiettyjä ympäristö- ja sosiaalnormeja yrityksille, jotka haluavat päästä osallisiksi EKR:n rahoittamista julkisista hankinnoista AKT-maissa. Tämä on sekä kehitysmaiden että kehittyneiden maiden kansalaisten edun mukaista.

II.4.c. Yhteistyöalat ja temaattinen keskittäminen

Yksi muutossuunnitelmassa esitellyistä uudistuksista on temaattinen keskittäminen. Tavoitteeksi on asetettu osallistavan ja kestävä kasvun edistäminen kehitysmaissa sekä unionin avun vaikutuksen ja näkyvyyden vahvistaminen keskittämällä tuki seuraaville aloille:

- hyvä hallinto sekä ihmisoikeuksien, demokratian, sukupuolten tasa-arvon ja kansalaisyhteiskunnan roolin kunnioittaminen sekä korruption torjunta
- sosiaalinen suojelu, terveys ja koulutus
- yrityksille edullisen ilmapiirin kehittäminen ja alueellisen yhdentymisen syventäminen kehitysmaiden välillä
- kestävä maatalous ja puhdas energia, joiden avulla vahvistetaan kehitysmaiden kykyä kestää ulkopuolelta tulevia häiriöitä sekä mahdollisuuksia puuttua elintarviketurvallisuuden ja ilmastonmuutoksen kaltaisiin kasvun haasteisiin.

Esittelijä kiinnittää huomiota YK:n pääsihteeristön laatimaan hankkeeseen, jonka tavoitteena on tuottaa kestävä energiaa kaikille ihmisille vuoteen 2030 mennessä. Hän on tyytyväinen siihen, että Euroopan unioni on tukenut tätä hanketta 400 miljoonalla eurolla 10. EKR:stä, ja kehottaa jatkamaan tukea 11. EKR:stä.

Esittelijä painottaa myös, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikalla on tuettava maataloutta. Viime vuosien elintarvikekriisit ovatkin osoittaneet, että maatalousmarkkinoita on säänneltävä nykyistä paremmin, ja sen lisäksi on harjoitettava sellaista maatalouspolitiikkaa, jolla voidaan varmistaa kaikkien kehitysmaiden elintarviketurva, taata kohtuullinen tulotaso viljelijöille sekä torjua suhdanteiden aiheuttamia häiriöitä. AKT-maiden vastuu on kuitenkin myös otettava huomioon, sillä harvat niistä noudattavat Maputon julistuksessa vuonna 2003 antamaansa sitoumusta käyttää vähintään 10 prosenttia kansallisista talousarvioistaan maatalouteen ja maaseudun kehittämiseen.

Näiden ydinalojen määrittämistä voidaan pitää yhtenä EU:n painopisteistä, koska niistä on päätetty yksipuolisesti eikä AKT-maiden ja EU:n välisen tiiviin poliittisen keskustelun tuloksena. Demokraattinen omistajuus on yksi avun tuloksellisuuden peruseriaatteista, joten poliittiselle keskustelulle olisi annettava merkittävä sija ja siten luotava enemmän joustovaraa keskeisten yhteistyöalojen määrittelylle.

Esittelijä painottaa myös turvallisuuden ja kehityksen välistä tiivistä yhteyttä. Näin ollen eriyttämisessä on myös otettava huomioon epävakaiden valtioiden erityistilanne siitä näkökulmasta, että valtion romahtamisen seuraukset väestölle ovat hyvin negatiivisia ja tekevät tyhjäksi kehityksessä saavutetun edistyksen. Oikeusvaltion palauttaminen

romahtaneeseen valtioon on paljon työläämpää ja kestää paljon kauemmin kuin epävakain tunnistettujen valtioiden tuen tehostaminen. Sahelin alueeseen ja Afrikan sarveen olisi tässä suhteessa kiinnitettävä erityistä huomiota 11. EKR:n ohjelmoinnissa.

II.4.d. Budjettituki

Komission edistämä temaattinen keskittäminen ei saa vaarantaa niitä myönteisiä vaikutuksia, joita budjettituen käyttö on tuonut. Budjettituella voidaan sen yleisen ja monialaisen luonteen ansiosta lisätä edunsaajien julkisen talouden hyvän hallinnon valmiuksia. Budjettituella on siten järkevää jättää merkittävä sija 11. EKR:ssä samalla kun vahvistetaan ihmisoikeusvuoropuhelua tätä tukea saavien maiden kanssa. Esittelijä muistuttaa myös Cotonoun sopimuksen tärkeästä 96 artiklasta, jonka nojalla tuki voidaan keskeyttää, jos jokin valtio rikkoo räikeästi sopimuksen periaatteita. Tämä ehto olisi rajattava EU:n yhteisillä säännöillä.

II.4.e. Alueellinen yhdentymisen

Esittelijä muistuttaa myös siitä, että EU:n on edelleen tarpeen tukea alueellisia yhdentymisprosesseja erityisesti EKR:n alueellisten ohjelmien kautta. Useat AKT-maat ovat pieniä talousalueita, ja sen vuoksi niillä on oltava mahdollisuus hyötyä sellaisista infrastruktuureista (muun muassa energia-, tie-, varastointi-infrastruktuurit), joiden avulla voidaan kehittää todellisia alueellisia markkinoita. Tämä koskee erityisesti maatalousalaa, jolla alueellisten markkinoiden luominen tarjoaisi mahdollisuuden lisätä kuluttajille tarjottavien maataloustuotteiden monipuolisuutta sekä kehittää kykyä torjua elintarvikekriisejä. Euroopan unionin on siis 11. EKR:n kautta jatkettava nykyisten alueellisten talousyhteisöjen tukemista.

Kun lisäksi otetaan huomioon, että joidenkin AKT-maiden alueelliseen ympäristöön kuuluu tiettyjä syrjäisimpiä alueita ja merentakaisia maita ja alueita, komissiolla ja jäsenvaltioilla, joiden alaisuuteen ne kuuluvat, pitäisi olla vahva syy käyttää toimivaltaansa katastrofivaarojen vähentämiseksi, ilmastonmuutoksen torjuntakyvyn parantamiseksi tai talouskasvun lisäämiseksi saarialueilla. Jotta syrjäisimpien alueiden, merentakaisen maiden ja alueiden ja AKT-maiden välisiä yhteisiä hankkeita voitaisiin lisätä, EU:n tehtävänä on parantaa koordinoitua ja yhteisvaikutusta sellaisten yhteistyöohjelmien välillä, joita tuetaan EU:n eri rahoitusvälineillä, kuten on esitetty merentakaisen alueiden assosiaatiota koskevan päätösehdotuksen 7 artiklassa. Yhteisten alueellisten hankkeiden ohjelmoinnin toteutumiseksi on edistettävä ohjelmoinnin osapuolten välistä vuoropuhelua, ja eri tukivälineiden (pääasiassa EKR ja EAKR) välisten ohjelmointimenettelyjen on oltava keskenään yhteensopivia.

II.4.f. Valtiosta riippumattomien toimijoiden ja paikallisviranomaisten osallistuminen

Esittelijä muistuttaa, että kansalaisjärjestöillä ja paikallis- ja alueviranomaisilla on keskeinen asema peruspalvelujen toimittamisessa ja AKT-EU-kumppanuuden täytäntöönpanossa. Niiden asemaa on tältä osin vielä vahvistettava tulevaisuudessa, mikä on eduksi kehitysohjelmien tai -hankkeiden täytäntöönpanolle, mutta myös sen vuoksi, että kansalaisjärjestöt ja paikallis- ja alueviranomaiset ovat keskeisiä toimijoita kehitysyhteistyöpolitiikan laadintaprosessissa. On siis tarkoituksenmukaista parantaa yhteistyötä näiden toimijoiden kanssa niin yleisesti kuin kansallisissa yhteyksissä, joissa EU:n

valtuuskuntien on moninkertaistettava politiikan laadinnan ja kansallisten suuntaa-antavien ohjelmien ensisijaisten alojen, myös budjettituen, täytäntöönpanon yhteydessä toteutettavat kuulemiset. Komission olisi tehtävä selkoa näiden toimijoiden osallistumisesta 11. EKR:n seurantakertomuksissa, jotta edistysaskeleita voidaan tältä osin mitata.

II.5. Demokraattinen tarkastusoikeus

Esittelijä on tyytyväinen, että komissio antoi kesäkuussa 2011 "Globaalia Eurooppaa" koskevan julkilausuman yhteydessä vapaaehtoisesti poliittisen sitoumuksen siitä, että se myöntää Euroopan parlamentille EKR:n – tarkemmin ottaen 11. EKR:n tulevaa täytäntöönpanoasetusta koskevien asiakirjojen – osalta saman tarkastusoikeuden kuin se, jota parlamentti käyttää EU:n yleisen talousarvion, esimerkiksi kehitysyhteistyövälineen täytäntöönpanoa koskevien asiakirjojen suhteen. Näin ollen komission lähettää maa- tai aluekohtaiset strategia-asiakirjat parlamentille samanaikaisesti kuin EKR:n komitealle (komission alaisuudessa toimiva jäsenvaltioiden edustajista koostuva komitea). Esittelijä muistuttaa myös, että AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen on voitava osallistua tähän vastaavasti, sillä se on Cotonoun sopimuksen täytäntöönpanon parlamentaarinen seurantaelin.

24.1.2013

BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO

kehitysyhteistyövaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehityksen laatimisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisien maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitusta varten vuosina 2014–2020 (11. Euroopan kehitysrahasto) (2012/2222(INI))

Valmistelija: Jan Kozłowski

EHDOTUKSET

Budjettivaliokunta pyytää asiasta vastaavaa kehitysyhteistyövaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. kehottaa jälleen kerran ottamaan Euroopan kehitysrahaston (EKR) unionin talousarvioon, koska se mahdollistaisi unionin painopisteiden ja aihekohtaisen tuen tehokkaamman edistämisen ja lisäisi unionin maailman suurimpana kehitysavun antajana toteuttamien toimien näkyvyyttä ja johdonmukaisuutta; kehottaa komissiota esittelemään etenemissuunnitelman, joka koskee EKR:n ottamista talousarvioon vuoden 2020 jälkeen ja jossa on yksityiskohtaisia tietoja rahaston unionin talousarvioon sisällyttämisen aikataulusta ja asiaa koskevasta menettelystä;
2. edellyttää, että EKR:n unionin talousarvioon sisällyttäminen ei saisi vaikuttaa unionin muiden painopisteiden ja politiikkojen kokonaisrahoitukseen; muistuttaa jäsenvaltioiden virallista kehitysapua koskevasta sitoumuksesta ja pyytää, että EKR:n sisällyttäminen talousarvioon tehdään tavalla, joka ei vähennä jäsenvaltioiden rahoitusosuuksia;
3. korostaa jäsenvaltioiden ja unionin avun täydentävän luonteen merkitystä ja sen vauhdittavaa vaikutusta siltä osin kuin sillä voidaan vaikuttaa alueisiin, joille kahdenvälistä apua ei anneta; tukee erityisesti jäsenvaltioiden ja unionin toimien yhteistä ohjelmasuunnittelua; pitää myös olennaisen tärkeänä kehitysyhteistyöpolitiikkojen johdonmukaisuutta muiden sellaisten politiikkojen kanssa, jotka todennäköisesti vaikuttavat kehitysmaihin; katsoo myös, että koordinointi unionin ja muiden kehitysavun antajien välillä on erittäin tärkeää;

4. katsoo, että EKR:n varojen kohdentamisessa ovat keskeisellä sijalla avoimuus ja vastuuvollisuus sekä rahoitettujen hankkeiden seuranta, mukaan lettuina suorat tuet kansallisiin talousarvioihin;
5. pyytää tutkimaan huolellisesti sellaisten AKT-maiden ja -alueiden erityistilannetta, jotka BKT:nsä vuoksi eivät enää saa kahdenvälistä tukea;
6. katsoo, että yhdenmukaistamalla kehitysapu unionin tasolla kyetään ennakoimaan paremmin edunsaajamaiden rahoitusvirtoja; edellyttää varojen parempaa kohdentamista sinne, missä niitä tarvitaan kipeimmin, kuten vähiten kehittyneisiin maihin, sekä sinne, missä rahoitus tuottaa eniten vaikutuksia; vaatii lisäämään jäsenvaltioiden ja unionin kehitysaputoimien yhteensovittamista ja johdonmukaisuutta, jolloin on hyödynnettävä muun muassa EU:n talousarviossa olevia kehitysyhteistyön välineitä, kuten kehitysyhteistyön rahoitusvälinettä (DCI);
7. muistuttaa, että seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen aikana saavutetaan vuodeksi 2015 asetettu määräaika, johon mennessä vuosituhannen kehitystavoitteet on saavutettava ja yhteinen julkinen kehitysapu nostettava 0,7 prosenttiin bruttokansantulosta (BKTL); korostaa näin ollen, että kehitysavun ja -rahoituksen on kokonaisuudessaan oltava asianmukaisella tasolla, jotta unioni ja sen jäsenvaltiot voivat täyttää kansainväliset kehitysyhteistyöhön liittyvät sitoumuksensa; vaatii jäsenvaltioita toteuttamaan välittömästi toimia julkisen kehitysavun tavoitteidensa saavuttamiseksi ja kehitysapua koskevien lupautensa täyttämiseksi;
8. toteaa, että on lisättävä innovatiivista rahoitusvälineiden käyttöä, kuten avustusten ja lainojen yhdistelemistä, jotta kehitysyhteistyön varoja voidaan lisätä;
9. toteaa, että 5 prosenttia EKR:n määrärahoista kohdennetaan tukimenoihin, millä pyritään ottamaan paremmin huomioon, että nämä menot ovat välttämättömiä rahaston hallinnoimisen ja täytäntöönpanon kannalta;
10. pitää myönteisenä, että AKT-maille hätäapuun ja humanitaarista apua koskeviin lyhyen aikavälin toimenpiteisiin kohdennettuja käyttämättömiä varoja voidaan nyt hyödyntää joustavammin.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	23.1.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 23 -: 8 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marta Andreasen, Zuzana Brzobohatá, Jean-Luc Dehaene, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Monika Hohlmeier, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Giovanni La Via, Claudio Morganti, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, Potito Salatto, Alda Sousa, László Surján, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	François Alfonsi, Paul Rübig, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis, Theodor Dumitru Stolojan, Gianluca Susta, Nils Torvalds

25.1.2013

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

kehitysyhteistyövaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehityksen laatimisesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen valtioiden sekä merentakaisien maiden ja alueiden kanssa tehtävän EU:n yhteistyön rahoitusta varten vuosina 2014–2020 (11. Euroopan kehitysrahasto) (2012/2222(INI))

Valmistelija: Mariya Gabriel

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa kehitysyhteistyövaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevan yleissopimuksen (CEDAW) sekä sen valinnaisen pöytäkirjan,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien (YK) julistuksen naisten ja lasten suojelusta hätätilanteissa ja aseellisissa selkkauksissa sekä YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmat 1325 (2000) ja 1820 (2008),
 - ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä koskevan Euroopan unionin toimintasuunnitelman (2010–2015),
 - ottaa huomioon EU:n suuntaviivat naisiin kohdistuvan väkivallan ja kaikkien naisiin kohdistuvien syrjintämuotojen torjunnasta,
- A. ottaa huomioon, että unionin kehitysyhteistyöpolitiikkaa ohjaavat vuosituhattavoitteet (MDG), joista kaksi koskee erityisesti naisia – MDG 3 (sukupuolten tasa-arvon edistäminen ja naisten aseman vahvistaminen) ja MDG 5 (odottavien äitien terveydentilan parantaminen) – ja kolme muuta parantavat suoraan naisten ja tyttöjen elinolosuhteita – MDG 2 (peruskoulutuksen takaaminen kaikille), MDG 4 (lapsikuolleisuuden vähentäminen) ja MDG 6 (hivin ja aidsin, malarian ja muiden tautien torjuminen); toteaa, että näillä tavoitteilla voidaan onnistuneesti vähentää köyhyyttä;

- B. toteaa, että köyhyyden lisääntyminen vaikuttaa enemmän naisiin kuin miehiin;
- C. korostaa, että Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetussa Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisessä kumppanuussopimuksessa 2000/483/EY määrätään, että naisten asema ja sukupuolinäkökohdat on otettava järjestelmällisesti huomioon kaikilla politiikan, talouden ja yhteiskunnan aloilla;
- D. ottaa huomioon, että EU:n toimintasuunnitelmassa naisten osallistumista ja tasa-arvonäkökulmaa pidetään tärkeänä kumppanimaiden kehittämiseksi sekä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseksi ja että "muutosohjelmassa" EU:n ensisijaisena tavoitteena on sukupuolten tasa-arvo;
- E. toteaa, että sukupuoleen perustuva väkivalta, erityisesti seksuaalinen väkivalta sekä naisten ja tyttöjen hyväksikäyttö ja tappaminen, on yleistynyt;
- F. ottaa huomioon, että aseistetut joukot ja muut taistelijat käyttävät joissakin AKT-maissa edelleen sodankäyntitaktiikkana seksuaalista väkivaltaa, kuten joukkoraiskauksia, ihmiskauppaa ja muunlaista naisten ja lasten seksuaalista hyväksikäyttöä; toteaa, että YK on tunnustanut sodan aikana tehdyt raiskaukset rikokseksi ihmisyyttä vastaan ja YK:n turvallisuusneuvosto on vuodesta 2008 lähtien sitoutunut torjumaan seksuaalisen väkivallan käyttöä sodankäyntitaktiikkana;
- G. toteaa useiden tutkimusten osoittavan, että jos naisilla on koulutusta ja he voivat saada tuloja ja valvoa niiden käyttöä, saadaan aikaan hyviä tuloksia: äiti- ja lapsikuolleisuus vähenee, naisten ja lasten terveys ja ravitsemus paranevat, maatalouden tuottavuus kasvaa, ilmastonmuutosta voidaan hillitä, väestönkasvu hidastuu, talous laajenee ja köyhyyden kierteestä päästään irti;
- H. toteaa, että naiset ovat avainasemassa rauhanneuvotteluissa, kun he osallistuvat konfliktien ratkaisuun ja rauhanrakentamisprosesseihin, ja että jälleenrakentamisesta, kunnostamisesta ja rauhan rakentamisesta tulee tällöin laaja-alaisempaa;
1. panee tyytyväisenä merkille, että sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä pidetään keskeisinä tekijöinä useissa toimintasuunnitelmissa ja tiedonannoissa, ja pyytää, että tämä ensisijainen tavoite toteutetaan käytännössä maantieteellisissä ohjelmissa; korostaa, että tämän tuen osana olisi laadittava erityisiä ohjelmia, joissa keskitytään naisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen, sosioekonomiseen riippumattomuuteen, syrjinnän torjuntaan, vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen ja sukupuolten tasa-arvoa koskevaan ensisijaiseen tavoitteeseen; kehottaa lisäksi koordinoimaan ohjelmia paremmin AKT-maiden keskinäisen yhteistyön avulla ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä rahoitettavien temaattisten ohjelmien kanssa; katsoo, että ohjelmilla olisi edistettävä osallistavaa, kestävä ja ilmastoystävällistä kehitystä puuttamalla sosiaaliseen ja alueelliseen eriarvoisuuteen, korostamalla globaalien julkishyödykkeiden merkitystä ja tukemalla kansalaisyhteiskuntaa edustavia paikallisia ryhmiä ja erityisesti naisten oikeuksia ajavia järjestöjä;

2. kehottaa komissiota kiinnittämään entistä enemmän huomiota äitien terveyteen; korostaa naisten terveydenhoitoon erottamattomasti kuuluvan seksuaali- ja lisääntymisterveyttä koskevan koulutuksen ja tietämyksen lisäämisen merkitystä, myös koska tämän vuosituhatavoitteen kehitys on ollut tähän mennessä heikointa; pyytää lisäksi kehittämään jo nyt vuoden 2015 jälkeiselle ajanjaksolle toimenpiteitä, jotka koskevat erityisesti sukupuolten välisen tasa-arvon edistämistä ja naisten aseman vahvistamista koskevaa tavoitetta (MDG 3) sekä odottavien äitien terveyttä lisääntymisterveyttä ja perhesuunnittelupalvelujen käyttömahdollisuutta koskevaa tavoitetta (MDG 5); korostaa jälkimmäisen tavoitteen merkitystä ja erityisesti naisten ja tyttöjen seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeuksien edistämistä ja huomioon ottamista koskevien toimien merkitystä, sillä se ei ole päämäärä sinänsä vaan tärkeä keino torjua köyhyyttä ja saavuttaa vuosituhatavoitteet; korostaa, että näillä toimenpiteillä olisi puututtava erityisesti naisiin kohdistuvaan väkivaltaan;
3. suhtautuu myönteisesti YK:n väestöohjelmaraahaston (UNFPA) aloitteeseen perustaa korkean tason työryhmä, joka vastaa kansainvälisen väestö- ja kehityskonferenssin uudelleentarkastelusta erityisesti sellaisten asioiden suhteen kuin naisten seksuaali- ja lisääntymisoikeudet, heidän oikeutensa lisääntymisterveydenhuoltoon ja hivin ja aidsin torjunta;
4. korostaa, että odottavien äitien terveydentilan parantamista koskeva tavoite on tärkeä äitiyskuolleisuuden vähentämisen ja lisääntymisterveyspalvelujen yleisen saatavuuden kannalta, koska siinä kunnioitetaan naisten oikeutta seksuaali- ja lisääntymisterveyteen ilman pakkoa tai minkäänlaisia rajoitteita;
5. onnittelee kaikkia valtioita, jotka ovat saavuttaneet tietyt vuosituhatavoitteet, kuten taanneet tyttöjen ja poikien peruskoulutuksen; kannustaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet, jotta voidaan tiedottaa kyseisistä onnistumisista, edistää parhaiden käytäntöjen vaihtamista ja jatkaa oikeilla jäljillä olevien maiden tukemista;
6. kehottaa EU:ta edistämään mentorointiohjelmia, joissa koulutuksessa ja työelämässä olevat eurooppalaiset naiset työskentelevät yhdessä kehitysmaiden naisten kanssa;
7. vahvistaa, että on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, että koulutyöille ja -pojille opetetaan tasa-arvoasioita koulun alkamisesta asti, jotta asenteet ja sosiaaliset stereotyyptit muuttuvat vähitellen ja sukupuolten tasa-arvosta tulee yhteiskunnan peruseriaate AKT-maissa;
8. kiinnittää huomiota siihen, että koulutusta koskevan tavoitteen (MDG 2) edistyminen on ollut vaihtelevaa, koska edistystä on tapahtunut tyttöjen koulunkäynnissä, mutta ei ole onnistuttu varmistamaan, että he suorittavat opintonsa loppuun; kehottaa AKT-maita ja kaikkia kansainvälisiä kumppaneita suunnittelemaan tarvittavia toimenpiteitä, joiden avulla tytöt saattavat peruskoulutuksen loppuun ja pääsevät toisen asteen ja korkeampaan koulutukseen, ja panemaan ne kaikki täytäntöön ensisijaisina kehitysyhteistyöpolitiikkoina;
9. kehottaa lisäämään sellaisten ohjelmien rahoitusta, joilla pyritään varmistamaan, että kaikki tytöt saavat koulutuksen (koska naisten koulutus on entistä tasa-arvoisempien yhteiskuntien rakentamisen kulmakivi), ja edistämään siten naisten taloudellista

riippumattomuutta ja vähentämään tyttöjen ja naisten seksuaalista hyväksikäyttöä maailmanlaajuisesti;

10. panee merkille, että jotkut kehitysmaat ovat edistyneet huomattavasti ihmisoikeuksien alalla, mutta tuomitsee voimakkaasti, että EU:n rahoitusta myönnetään maille, joissa naisia edelleen kriminalisoidaan heidän seksuaalisen suuntautumisensa perusteella;
11. muistuttaa, että demokratia edellyttää naisten täysimääräistä osallistumista julkiseen elämään, kuten todetaan kansainvälisissä ja alueellisissa sopimusasiakirjoissa, esimerkiksi Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan pöytäkirjassa naisten oikeuksista Afrikassa;
12. kehottaa komissiota ja neuvostoa kannustamaan kolmansia maita säätämään lainsäädännössään nimenomaisesti naisten oikeuksista ja erityisesti tyttöjen ja naisten suojelemisesta väkivallalta, jotta taataan näiden oikeuksien kunnioittaminen, ja ottamaan käyttöön sukupuolinäkökohdat huomioon ottavia politiikkoja ja mekanismeja, jotta naiset voivat osallistua täysimääräisesti ja tasavertaisesti päätöksentekoon julkisessa elämässä politiikassa ja taloudessa sekä sosiaali- tai ympäristöalalla;
13. kehottaa komissiota ja neuvostoa kannustamaan kolmansia maita kehittämään käytännön toimia, joilla autetaan sukupuoleen perustuvan väkivallan uhreiksi joutuneita naisia esimerkiksi varmistamalla, että uhreja varten perustetaan turvakoteja ja heille tarjotaan neuvontapalveluja;
14. kannattaa vahvasti tasa-arvoneuvonantajien ja yhteyspisteiden sisällyttämistä EU:n edustustoihin ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan alaan kuuluviin operaatioihin sekä kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa huolehtimaan, että edustustoilla ja operaatioilla on tarvittavat resurssit ja asianmukaiset toimintakeinot ja toiminta-alat;
15. pitää tärkeänä, että naisia ei pidetä pelkästään haavoittuvana väestönosana vaan myös kehityspolitiikkojen aktiivisina edistäjinä; korostaa, että naisilla on tärkeä rooli ravitsemukseen ja elintarviketurvaan liittyvissä asioissa, erityisesti koska 80 prosenttia maataloudesta on heidän vastuullaan Afrikassa, vaikka he eivät juuri koskaan voi edes omistaa viljelemäänsä maata; korostaa myös, että naiset ovat osoittautuneet päteviksi ongelmien ja konfliktien ratkaisijoiksi, ja kehottaa komissiota ja AKT-maita siksi lisäämään naisten edustusta toiminta- ja työryhmissä;
16. korostaa, että on tärkeää torjua kaikenlaista naisiin ja tyttöihin kohdistuvaa väkivaltaa, esimerkiksi ahdistelua, raiskauksia ja seksuaalista hyväksikäyttöä, pakkoprostitutiota, seksiorjuutta, hyväksikäyttöä, naisten murhaamista, naisten sukupuolielinten silpomista, pakkoavioliitoja ja perheväkivaltaa; korostaa, että on tärkeää turvata naisten oikeudet, kuten seksuaali- ja lisääntymisoikeudet, ja heidän ihmisarvonsa, jotta voidaan ehkäistä ja torjua sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa, suojella uhreja ja antaa heille asianmukaista neuvontaa sekä varmistaa, että rikoksen tekijöitä rangaistaan; kehottaa komissiota tekemään tällaisiin rikoksiin syyllistyneiden rankaisematta jättämisen torjunnasta yhden kehitysyhteistyöpolitiikkansa ensisijaisista tavoitteista;

17. toteaa, että naisilla on keskeinen rooli demokratiakehityksessä, valtiorakenteiden kehittämisessä ja vahvistamisessa, konfliktien ratkaisemisessa, rauhan palauttamisessa ja alueen vakauttamisessa; kehottaa komissiota, Euroopan ulkosuhdehallintoa ja AKT-maita edistämään konkreettisia ja vapaaehtoisia toimia, joilla lisätään naisten osuutta neuvottelupöydissä sekä poliittisissa ja taloudellisissa päätöksentekokoelimityksissä;
18. ottaa huomioon Kairon kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa (ICPD) määritellyn seksuaali- tai lisääntymisterveyteen liittyvää pakottamista koskevan kiellon sekä oikeudellisesti sitovat kansainväliset ihmisoikeussopimukset, EU:n säännösten ja unionin toimivallan tässä asiassa ja vaatii, että unionin apua ei saa myöntää viranomaisille, järjestöille tai ohjelmille, jotka edistävät, tukevat tai ovat mukana toteuttamassa ihmisoikeuksia rikkovia toimia, kuten pakkoabortit, naisten ja miesten pakkosterilisaatiot tai sellainen sikiön sukupuolen määrittäminen, joka johtaa sukupuolen valintaan tai lastenmurhiin, etenkin silloin, kun tällaisia toimia toteutetaan psykologisen, sosiaalisen, taloudellisen tai oikeudellisen painostuksen johdosta;
19. kehottaa komissiota soveltamaan sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä koskevassa EU:n toimintasuunnitelmassa vahvistettuja tulosindikaattoreita siten, että 1) vähintään 80 prosenttiin rahoituksesta liittyy sukupuolinäkökohdat huomioon ottavia indikaattoreita, 2) vähintään 75 prosentissa kaikista hankkeista tai ohjelmista pidetään tasa-arvoa pääasiallisena tavoitteena (G-2) tai merkittävänä tavoitteena (G-1) ja 3) vähintään 50 prosentissa ohjeellisista monivuotisista ohjelmista yksilöidään sukupuolten tasa-arvoon liittyvät toimet;
20. pyytää komissiota laatimaan parlamentille edistymiskertomuksen sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä kehitysyhteistyössä koskevan EU:n toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	22.1.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 26 -: 1 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonyia Parvanova, Raúl Romeva i Rueda, Joanna Senyszyn, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Vilija Blinkevičiūtė, Minodora Cliveti, Anne Delvaux, Mariya Gabriel, Nicole Kiil-Nielsen, Christa Kläß, Mojca Kleva Kekuš, Katarína Neved'álová, Angelika Werthmann

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	19.2.2013
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 23 -: 4 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Véronique De Keyser, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Michał Tomasz Kamiński, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theocharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Philippe Boulland, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Isabella Lövin, Gesine Meissner, Judith Sargentini